

Mál nr. 249/1999

**M og
Vátryggingafélagið V v/ábyrgðartryggingar B.**

Vatnstjón á fasteign við Borgarbyggð í júlí.1995.

Gögn.

1. Málskot mótttekið þ. 22.10.1999.
2. Niðurstaða tjónanefndar mál nr. 1056/1999
3. Bréf M dags. 30.1.1999.
4. Bréf B dags. 30.12.1998 og 5.2. og 19.5.1999.
5. Bréf lögmanns M og umboð dags. 25.2., 29.4., 4.5., 5.9., og 17.10.1999.
6. Bréf V dags. 26.1., 19.2. og 30.9.1999.
7. Kostnaðaryfirlit dags. 20.11.1998.

Málsatvik.

M segir, að í júlí 1995 hafi neysluvatnsþrýstingur skyndilega fallið og hafi byggingarfulltrúa B verið tilkynnt um málið. M segir að í ágúst 1995 hafi orðið vart við bleytu- og rakaskemmdir og hafi V verið tilkynnt um málið og kallaður til pípulagningameistari sem ekkert athugavert hafi fundið. M segir, að síðar hafi bæjarverkstjóri komið úr sumarleyfi og séð, að ástæða þessa hafi verið að vatnsheimæð hafi verið skemmd fyrir utan húsvegg. M segir að lögnin hafi verið lagfærð honum að kostnaðarlausu og hafi hann tjáð skrifstofustjóra B. að hann teldi sig eiga rétt til bóta vegna þess tjóns sem varð vegna skemmdu heimæðarinnar. B hafnar bótaskyldu og telur vatnsheimtaugar lagðar fyrir 1992 séu í eigu og á ábyrgð viðkomandi lóðarhafa þar til endurnýjun á þeim hafi átt sér stað af viðkomandi vatnsveitu. B segir þetta gilda nema um annað hafi verið samið milli neytanda og viðkomandi vatnsveitu. Í bréfi frá 5.2.1999 segist B ekki leggja neinn dóm á bótaskyldu, en vísar á V. V hafnar bótaskyldu og telur sig ekki bera ábyrgð á viðkomandi vatnsheimæð. Lögmaður M heldur því fram, að viðhald heimæðar sé á ábyrgð B, sem sé með tryggingu hjá V auk þess sem M sé einnig með tryggingu hjá V þá vísar lögmaðurinn til 4.gr. 1. nr. 81/1991 sem tóku gildi þ. 1.1.1992, þar sem kveðið er á um viðhaldsskyldu sveitarstjórna á heimæðum næstu 5 árin og hafi þetta lagaákvæði verið í gildi á tjónsdegi.

Álit.

Hlutlæg ábyrgð vegna tjóns vegna bilana á vatnsheimæðum gildi ekki á tjónsdegi. Ekki er sýnt fram á saknæma háttsemi starfsmanna B eða annarra sem getur valdið því að bótaskylda verði felld á V skv. þeim gögnum sem fyrir liggja í málinu. Æskilegt væri, að V sýndi aðilum máls og Úrskurðarnefnd í Vátryggingamálum þá tilhlýðilegu virðingu, að gera með fullnægjandi hætti grein fyrir sjónarmiðum sínum í málum sem þessum.

Niðurstaða.

Bótaskylda V er ekki fyrir hendi í máli þessu.

Reykjavík 7.12. 1999

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.